

60

öfvertygelsen, att människosjälens är ämnad att efter kroppens död fortsätta sin förnuftiga verksamhet. Kan du grundligen och oemotsägligen bevisa mig detta, så behöfver jag ej veta mer; jag inser då, lika som du, att den Skaparen, som bestämde människosjälens till odödlighet, också måtte hafva besörjt de medel, hvarigenom själens odödlighet kan vidmakthållas. Jag frågar då icke efter, antingen själen, renad ifrån all materie, eller endast i förning med en organiserad kropp, kan fortsätta sin verksamhet. Allenast jag vet det vara människosjälens bestämmelse att evigt lefva, så vet jag ock, att den högsta visheten har i sin plan föranstaltat de medel, som erfordras till själens lif. Täckes du härutinnan upplysa mig, så att jag måtte komma till efterlängtdad visshet och fast öfvertygelse, så sätter du derigenom i största förbindelse din, m. m.

ÅTTONDE BREFVET.

Bäste vän!

Mig tyckes, att de viktigaste tvifvelsmål, som hindrat din öfvertygelse om ett lif efter detta, alla redan äro hos dig undanröjde. Jag känner icke heller andra tvifvelsmål, som kunna fördunkla detta glada hopp, än dessa tvänne: det ena, att själen tilläfventyrs icke är något särskilt väsende ifrån kroppen, och att den i sådan händelse måste förgås tillika med kroppen; det andra, att själen tör-